

השבת של רבי נחמן מברסלב

הילולת מורינו ר' ישראל בח"י חשוון

ותשלח לנו צדיקי אמת שיהיה להם כח לתקן אותנו, להחזיר אותנו בתשובה שלמה ולתקן נפשנו ולכפר עוונותינו. ונזכה ברחמיך וחסדיך הרבים להתקרב לצדיקי אמת ולראות אור פניהם המאירות, ועל ידי זה תזכנו ברחמיך הרבים להציל נפשנו האומללה מן הקוצים ומן הפחתים שהם התאוות רעות ועצבות ועצלות ותולדותיהם. ועל ידי שתזכנו לראות פנים המאירות של צדיקי אמת ולהתקרב אליהם, על ידי זה תנצל נפשותינו מן המידות רעות האלו.

ונזכה בחסדיך לסלק ולשבר כל התאוות מאתנו, שלא יהיה לנו שום תאוה ותשוקה לשום דבר שבעולם כי אם אליך, וכל תאוותנו ותשוקתנו וחפצנו ורצוננו יהיה רק בך ובעבודתיך. ונזכה להיות זריזים בעבודתיך בתכלית הזריזות, ולהיות שמחים וטובי לב תמיד, שלא תיפול עלינו שום עצלות ועצבות לעולם, רק נגילה ונשמחה בך. ונזכה לעבוד את ה' בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, ולהיות בשמחה תמיד.

ובכן, תזכנו ברחמיך הרבים ליתן צדקה לצדיקי אמת, למען נזכה על ידי זה להינצל מחיה רעה ומליסטים - שהם לשון הרע ודברים בטלים וגאווה ותולדותיהם. ותעזרנו ברחמיך, ה' אלקינו, שיהיה כל דיבורנו לשמך ולעבודתיך, ולא נדבר דברים בטלים לעולם, רק כל דיבורנו יהיה בתורה ועבודה ויראת שמים, ובפרט מחטא ועוון הגדול מאד שהוא עוון לשון הרע ורכילות, שהוא חמור ביותר, תציל אותי וכל עמך בית ישראל, שלא יצא מפי לעולם שום דיבור רע על שום ישראל שבעולם.

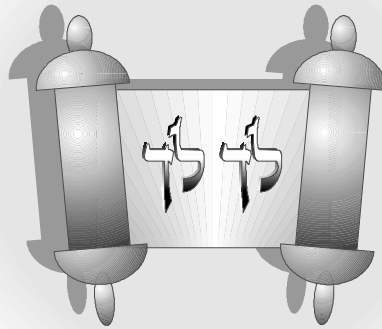
אלקי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה, ותצילני מלשון הרע ומאבק לשון הרע ומרכילות ומאבק רכילות, מעתה ועד עולם. ותזכני למידת ענוה באמת לאמת, ונפשי כעפר לכל תהיה, ואזכה לידע שפלותי באמת. ותצילני ברחמיך הרבים מן הכעס, שלא אכעס לעולם על שום דבר, ולא אהיה קפדן כלל, ולא יהא בלבי שום כעס והקפדה בעולם כלל, רק אזכה לדבק במידותיך להיות טוב לכל, ולמקללי נפשי תידום. והצילנו ברחמיך הרבים מן העניות ומן החוסר, ותזמין פרנסתנו קודם שנצטרך להם ברווח ולא בצמצום, בהיתר ולא באיסור, בכבוד ולא בביזוי, בנחת ולא בצער, מתחת ידך הרחבה והמלאה, באופן שאוכל לעשות רצונך באמת, כל ימי חיי, מעתה ועד עולם.

ועל כל אלה, תזכנו ברחמיך, להתוודות ודוי דברים לפני הצדיק האמת והחכם שבדור,

עצות

[מספר לקוטי עצות - צדיק, א'ד']

- ❖ צריך כל אחד לכוון בתפלתו שיקשר עצמו לצדיקים שבדור, כי רק הם יודעים להעלות כל תפלה ותפלה למקום הצריך לה וכו' (ועיין תפלה אות די. לקוטי מוהרי"ן, ב').
- ❖ מי שרוצה לילך בדרך הקודש צריך לשבור כל המידות רעות שנמשכין מהדי יסודות כמובא. ויספר לפני התלמיד חכם כל לבו היינו ודוי דברים. והתלמיד חכם יפרש ויברר לו דרך לפי שורש נשמתו (שם, סימן ד').
- ❖ ויש שלוש בחינות בהתקרבות לצדיקים שעל ידי שלוש בחינות אלו נתתקן הכל; ואלו הם: הבחינה הראשונה, כשרואה את הצדיק על ידי זה מבטל המידות רעות

הנמשכין משני היסודות דומם צומח, היינו עצלות ותולדותיהן ותאוות רעות (שם).

- ❖ הבחינה השנייה, הצדקה שנותן לתלמיד חכם, שעל ידי זה ניצול ממידות רעות של שני יסודות חי מדבר, שהן דברים בטלים ולשון הרע וגאווה ותולדותיהן (שם).
- ❖ הבחינה השלישית, כשמתוודה ודוי דברים לפני התלמיד חכם, שעל ידי זה התלמיד חכם מדריך אותו בדרך ישר כפי שורש נשמתו. וזה העיקר כי אז ניצול מהכל (שם).
- ❖ בכל פעם שבא אצל התלמיד חכם, יספר לפניו כל לבו, ועל ידי זה אתה נכלל באין סוף. ועל ידי זה יזכה לידע שכל מארעותיו הם לטובתו, ויברך על הכל **הטוב והמטיב**, וזאת הבחינה היא מעין עולם הבא (שם).
- ❖ על ידי ודוי דברים לפני התלמיד חכם, מוחלין לו כל עוונותיו (שם).

תפילה

[מספר לקוטי תפילות א' - תפילה ד']

באתי לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי, בלב נדכה ושפל רוח נשברה, שתחוס ותרחם עלי ועל כל חברתינו ועל כל עמך בית ישראל.

לך לך ...

[אוצר היראה, יראה ועבודה, ע"ג]

יש כמה מיני חושך ושקרים הנמשכים מהארץ והמדינה שנתגדל בה. כי אף על פי שבכל ארץ ובכל מקום יש בודאי טוב הרבה שהוא בחינת אמת, אבל הקליפה קדמה לפרי, וזה לעומת זה וכו'. ועל כן יש בכל מקום כמה מיני חשכות המחשיכים את האמת בכל מקום ומקום לפי בחינתו, וכן יש כמה מיני חשך ושקר הנדבק בהאדם מצד ההולדה, בבחינת **הן בעוון חוללתי וגו'**; ויש כמה מיני שטותים ושקרים שנדבק בו מצד משפחתו, כגון שמחזיקים עצמם למיוחסים גדולים, וכאילו כל הכבוד שייך להם, וכיוצא בזה שאר שטותים ובלבולים.

ומי שרוצה לילך בדרך הקודש, הוא צריך לילך ולצאת ולהטות מדרך כולם, רק להמשיך עצמו אל נקודת האמת לאמתו המשוורש בו מצד נשמתו שהוא חלק אלוך ממעל, שהוא עצם האמת.

וזה עיקר עצמיות האדם, כי כשאומר האדם: **אני, או לי, או לך** מכוון הכל על עצם האדם שהוא נשמתו, ולא על הגוף שנקרא רק בשר ודם.

וזה בחינת **ויאמר ה' אל אברהם לך לך - לך** דייקא, לעצמיותך, שהוא רק נקודת האמת לאמתו המשוורשת בך.

וזה: **מארצך וממולדתך ומבית אביך**, כי צריך לפנות שכמו ולהטות לגמרי מכל השקרים והבלבולים הנאחזים בו מצד הארץ שנתגדל בה, או מצד ההולדה, או מצד המשפחה; רק ימשוך עצמו אל נקודת האמת לאמתו, ואז יזכה לבוא אל תכליתו הנצחי, שזה בחינת **אל הארץ אשר אראך וגו'**.

לך לך ...

[אוצר היראה - אמת, ע"ה]

לפעמים גם יראי ה' וכשרים יכולין לבלבל את האדם בעצתם שאינה טובה לפניו לפי דרכו ובחינתו, ויש בזה כמה בחינות בלי שיעור.

על כן, החפץ באמת, צריך לזהר למשוך עצמו תמיד לעצם נקודת האמת שלו כפי מה שהוא צריך באמת, שזה גם כן בחינת **לך-לך** דייקא, דהיינו לעצם נקודת האמת השייך לך.

ובאמת צריכין להתפלל על זה הרבה לפני השם יתברך, ולדבר הדבור באמת, עד שיזכה תמיד למשוך עצמו אל נקודת האמת לאמתו השייך לו, באופן שיזכה על ידי זה להצליח לנצח באמת.

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל אבנר ב"ר אליהו שלמה זצ"ל

על כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו, שחטאנו ושעווינו ושפשענו לפניך מנעורנו עד היום הזה, למען יכפר עלינו על ידי חכמתו וענוותנותו, ויורה לנו הדרך הישר והאמת, את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה, ועל ידו תזכה אותנו להיות נכלל באין סוף. ונזכה לבטל עצמנו באמת, עד אשר נבוא להתפשטות הגשמיות.

ונזכה לשוב ולעלות אל המקום אשר נחצבנו משם. ותפתח לנו את אורך הגדול אשר אין לו סוף, ונזכה להכלל בו ברצוא ושוב, ובפרט בשעת תפלתנו תזכה אותנו שבכל התפלה נהיה דבוקים בך באמת ובטלים אליך. ונבטל עצמנו לגמרי בעת התפלה, שתהיה התפלה בהתפשטות הגשמיות, כי אין מעצור לה' להושיע. ואף לפי עביינו וגשמיותנו ותוקף גלותנו בתאוות הגוף ומידותיו הרעים, אשר נתקשרנו בו מאד כאסירי עני וברזל. אף על פי כן, אתה גיבור ורב להושיע, וממך לא יפלא כל דבר ואין דבר נמנע ממך.

ואנו בטוחים ומחכים ומקוים ומצפים אליך, שתרחס עלינו ברחמיך הרבים, ותזכה אותנו לכל מה שבקשנו מלפניך, שנזכה לבטל לגמרי כל תאוות הגוף ומידותיו הרעים, עד שנזכה לבוא להתפשטות הגשמיות, להכלל בך באמת ברצוא ושוב כל ימי חייו, עד היום אשר תאספנו אליך; ואז תזכנו ברחמיך להכלל בך לעולם ועד, ולא יעכב אותנו שום חטא ועוון ופשע, כי על הכל תמחל ותסלח לנו, ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים והנוראים. ותעזור לנו ברחמיך הרבים לבטל רצוננו מפני רצונך, שלא יהיה לנו שום רצון אחר בעולם, רק רצוננו יהיה כרצונך תמיד.

ונזכה לדעת כי ה' הוא האלקים ולידע כי כל מאורעותינו כולם הם לטובתנו, ולברך על הכל הטוב והמטיב, כמו שיהיה לעתיד לבוא; כמו שכתוב: **בה' אהלל דבר באלקים אהלל דבר**. ונזכה להעלות המלכות למקומה, שיתגלה מלכותך בעולם, ולבטל מלכות הרשעה, ולשבר ולבטל מלכות וממשלת כל העובדי כוכבים, מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ותמלוך אתה ה' לבדך על כל מעשיך.

סיפור

[כוכבי אור - ספורים נפלאים, רכ"ז]

פעם אחת, חלם לאיש אחד מאיזה עיר, שבויה תחת הגשר יש שם אוצר; על כן נסע לשם: ועומד אצל הגשר ומחפש עצות איך לעשות, כי ביום אינו יכול מחמת האנשים. ועבר שם איש חיל, ואמר לו: **מה אתה עומד וחושב?** חשב בדעתו שטוב שיאמר לו כדי שהוא יסייעו ויתחלקו, ספר לו כל הענין. ענה ואמר לו: **הוי יהודי שם לב לחלום אלא מאי גם אני חלמתי שבמקום פלוני אצל פלוני במחסן יש אוצר, האסע לשם:** ונסע האיש לביתו וחפר במחסן שלו, ומצא האוצר. ואמר אחר כך, **עתה ידעת: האוצר הוא אצלי אבל כדי לדעת מזה עלי לנסוע עד וינה.** כך בענין עבודת ה', שהאוצר הוא אצל כל אחד בעצמו, רק לידע מהאוצר מוכרח ליסע להצדיק.

חי מוהר"ן

[סימן תצ"ח]

[לרבינו ז"ל] הוטב בעיניו מאד מי שזכה לראות אותו בחלום, אפילו בחייו. ואמר שיש אנשים מאנשי, שהוא נראה להם בחלום בדמות זקן גדול. ואמר שאם היינו אנשים כשרים כרצונו, היינו יכולים לשמוע ממנו דברים גדולים ונוראים בחלום. והעיקר לזכות שלא ישתכח מה שרואין ושומעין בחלום, כי לפעמים רואין ושומעין איזה דבר, ואחר כך נשכח (וזה מחמת שלוקחין וטורפין ממנו הדבר בחזירתו, כמובא בזוהר הקדוש).

צדיק

[מספר אוצר היראה - צדיק - רמ"א]

הצדיק האמת בגודל כחו, בודאי יכול להעלות ולהגביה את הכל, אפילו הנמוכים והירודים מאד, הרובצים תחת משאוי עוונותיהם בכבדות גדול, ובאמת בודאי הוא משתדל להעלות ולהקים את כולם, בבחינת **עזוב תעזוב לו הקים תקים עמו**; אבל כל זה

ולהיות שכלו שט ופורח ומעופף בתוך קדושת הדעת של הצדיק, שהוא עיקר התיקון ... הסטרא אחרא רוצה, חס ושלו, להעלים ולהסתיר את אור אלקותו יתברך לגמרי ... האדם צריך לשום אל לבו בכל יום שהיום יפנה השמש יבוא ויפנה וכן כל ימיו הם כצל עובר, ובפרט כשרואה ומבין בעצמו מה שנעשה עמו ורואה שהדעת - שהוא בחינת אור השמש - מסתלק ממנו על ידי ריבוי עוונותיו וכו'.

כל אדם שבעולם, בכל מקום שהוא אפילו הרחוקים מאד מאד עד התהום, גם לשם מגיע התיקון, דייקא מחמת שירד למקומות נמוכים ורחוקים מאד, וכל מה שירד ונתרחק ביותר כשזוכין להתגבר בכוח הצדיק האמת לעלות משם נתקנים כלים נפלאים יותר לקבל אור חדש נפלא ונורא ביותר, כי הצדיק האמת הגדול הנורא שלא טעם טעם שום חטא, חס ושלו, מעולם כלל וכלל, הוא יורד בכונה למקומות הרחוקים ונמוכים מאד מאד בשביל להעלות הנפשות משם להחזירם בתשובה, ובכח זה הצדיק יש תקווה לכל מי שיאחז בו שיעלה מעומק ירידתו לעליה גדולה וכו'.

האדם

[אוצר היראה - קומת אדם ואיבריו, א']

הידיים הם כ"ח פרקין כנגד כ"ח אתוון דמעשה בראשית. ועל כן עיקר הכנעת הסטרא אחרא, שיינקתם מחכמת הטבע, שמכסות על אור השגחתו יתברך, הוא רק על ידי הידיים דקדושה כשזוכין להרים אותם אל הדעת בבחינת: **והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל על עמלק** - שהוא כלליות הסטרא אחרא ותולה הכל בטבע, כמאמר רבותינו ז"ל. כי על ידי שמרימין הידיים אל הראש והדעת, בזה ממשיכין הדעת לידע שהכל נברא ברצונו יתברך, בכ"ח אתוון דמעשה בראשית הני"ל, והכל מתנהג רק בהשגחתו יתברך לבד (הלכות נטילת ידים שחרית, הלכה ב', אות א').

עצות

[מספר לקוטי עצות - פ"דיון, ג' ד']

❖ קימת חצות מסוגל כמו פדיון.
❖ ראוי להרגיל את עצמו ליתן בכל פעם על פדיון, כדי להמתיק הדינים מעליו בכל פעם. ואפילו כשאין לו שום חולה ושום צער בתוך ביתו, טוב לעשות פדיונות בכל פעם, כדי שלא יבוא לידי צער וחלאת, חס ושלו. וכך נוהגים כמה כשרים במדינות קיר"ה דוויין, שנותנים על פדיונות תמיד (ועיין מענין פדיון בסימן מ"א ובסימן ק"פ, ובסימן רט"ו מענין כ"ד מיני פדיונות).

תפילה

יהי רצון מלפניך, שימתקו הדינין והגבורות הקשות מעל (פלוגי בן פלוגי) על ידי פלא עליון שהוא חסדים גדולים ורחמים גמורים ופשוטים שאין בו תערובת דין כלל, אמן.

[מספר לקוטי תפילות א' - תפילה קכ"ג]

עמו, דהיינו כשהוא בעצמו רוצה גם כן בזה לרחם על עצמו ולהשתדל בתקנת נפשו, לסלק המשאוי הגדולה שעליו, רק שאי אפשר לו בעצמו והוא מצפה למי שיעזור לו לזה. אבל אם רוצה לסלק עצמו לגמרי, ואינו רוצה להשתדל בתיקון נפשו כלל, רק רוצה שהצדיק בעצמו יעשה הכל עבורו, והוא לא יעשה כלל ולא ישתדל בזה כלל, אזי בודאי אין הצדיק צריך לעסוק עמו. כי אי אפשר לעזור לו כשאינו רוצה לעסוק בעצמו בתקונו כלל, כי הבחירה חופשית.

מלתב

[מספר אָבִי הַנּוּחַל ב' - מכתב רצ"ג]

צריכים לקבוע בלב היטב, זיכרון יום המיתה ויום הקבורה שמוכנים ועומדים לזה, בכל עת ורגע, וכל הימים של האדם מנויים וספורים וקצובים במספר אצל ה' יתברך, וכל שעה שיתבטל בקניית הסחורה הטובה היא אבדה הנצחית, אבדה שאינה חוזרת אבדה והפסד ריווח נפלא ונורא, עין לא ראתה וכו', שהיה מרוויח בהשעות האלה. צריכים למהר ולזרוז עצמו בתכלית הזריזות לשוב לה' יתברך ... צריך להגדיל השכל ולהעמיק מחשבתו,